

det at afskaffe Natarbejde. Det er bedre at komme forud og forhindre det end komme bagefter og stoppe det. Derfor, før Kvindernes Natarbejde udvides endnu mere, skulde det gerne standses.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Barselhjælp vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der allerede i 1913 var Forslag om, at der ogsaa skulde ydes Hjælp forud for Barselen. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører for Venstre (Hegelund-Lange) fuldt ud har Ret i sin Opfattelse af, at Fabriklovens Bestemmelser er bedre end Kommissionens, Fabriklovens Bestemmelser, der gaar ud paa, at Kvinden har Lov til at arbejde, forinden der er forløbet 4 Uger efter Fødselen, naar hun ved Lægeattest faar godtgjort, at det kan ske uden Fare for Barnet. Det Synspunkt, der i det Spørgsmaal laa til Grund for Konventionen i Washington, var i størst muligt Omfang at faa en Barnebeskyttelse indført. Ligesom derovre har det herhjemme stadig været hævdet med megen Styrke af en Komité, som jeg har den Ære at sidde i, og som kaldes Komiteen til Bekæmpelse af Børnedødeligheden, og hvori vor første Børnelæge sidder, at det gælder om i de første 4 Uger at holde Kvinden ved Barnet. Men nu er det ganske givet, at naar der ved Fabrikloven aabnes Adgang for Kvinder til at gaa paa Arbejde inden den Tid, vil hun gøre alt muligt for at faa en Læge til at udfærdige en Attest. Han vil sige: Ja, det vil ikke være til afgørende Skade for Dem at gaa paa Arbejde, jeg kan attestere, at det ikke vil ødelægge Dem eller Barnet. Men paa den anden Side vil det alt for tidligt skille hende fra Barnet, det vil i høj Grad hindre Diegivingen. Hvis vi ikke vedtager en ubetinget 4 Ugers Frist, vil vi ikke faa det Stykke forebyggende Børneforsorg, som dette Forhold virkelig er, forsaavidt som al Børneforsorg i Børnes første Aar er et rent hygiejnisk-lægeligt Spørgsmaal. Ved ikke at gaa med til en saadan ubetinget Frist, vil vi slaa i Stykker nyttigt forebyggende Børneforsorg og maaske vanskeliggøre det for den højtærede Justitsminister og Undervisningsminister, naar de skal stille Forslag om forebyggende Børneforsorg, at faa ordnet Forholdene for de mindste Børns Vedkommende, dem under eet Aar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Til det ærede Medlem Hr. Trier vil jeg ikke replicere; jeg er

sikker paa, at vi i Udvalget nok vil komme til Enighed ogsaa om de her berørte Spørgsmaal, at Konventionsudkastets Krav i Virkeligheden ikke lader sig gennemføre og heller ikke en Gang kan siges paa mange Punkter at være saa humane, som vor nuværende sociale Lovgivning.

Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Fru Helga Larsen, at naar hun fremhævede, at Kvinderne havde intet imod, at Natarbejde afskaffedes for Kvinderne, men ønskede det afskaffet samtidig for Mændene, saa maa det ærede Medlem være klar over, at det Forslag, som her foreligger, er et Undtagelsesforslag, det afskaffer Natarbejdet for Kvinderne uden at gøre det for Mændene. Konsekvensen af det ærede Medlem Fru Helga Larsens Opfattelse maatte altsaa blive den, at hun maatte sige: Jeg gaar imod dette Forslag, fordi det er et Undtagelsesforslag for Kvinderne, og tiltræder det ikke, før vi har faaet et tilsvarende for Mændene.

End videre fremhævede det ærede Medlem gentagne Gange, at det under alle Omstændigheder var usundt for Kvinderne at have Natarbejde. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at dette kan omtvistes. Vi har ikke det tilstrækkelige statistiske Materiale til at bevise noget hverken for eller imod dette, Kvinderne maa dog ogsaa selv have en vis Competence i dette Spørgsmaal. Der foreligger jo ogsaa en Henvendelse fra tre Kvindeforeninger, hvori de skriver: „For øvrigt skal vi blot pege paa, at Forslaget sagligt synes meget svagt underbygget, idet man formentlig mangler ethvert Bevis for, at de nuværende Arbejdsforhold i Virksomheder, hvor Kvinder arbejder efter 10 Eftermiddag og før 5 Formiddag, har skadet Slægtens Sundhed“. Det er altsaa den kvindelige Opfattelse; og Kvinderne maa dog have visse Betingelser for at kunne dømme i saa Henseende.

Johannes Lou: Jeg skal først tillade mig at takke det ærede Medlem Hr. Trier for den udmærkede Anerkendelse, han gav Højres Ordfører og Højres Ordførerskab i denne sociale Lovgivning, Hr. Gøhejmetatsraad Bramsen. Og naar det ærede Medlem saaledes anerkender Højres Fortid paa den sociale Lovgivning, tror jeg, han skulde vente med at nære Ængstelse for Fremtiden. Den Ængstelse tror jeg, han kan spare sig. Det centrale i det omhandlede Lovforslag om Kvinders Natarbejde er, at der i det ligger en Beskyttelse for Kvinderne; og naar et saadant Forslag foreligger, griber jeg med begge Hænder til for at faa det gennemført.